

[Gunnar Fog-Petersen.]

Fare, og jeg synes rigtignok, at det da er bedre at følge det engelske Ordsprog: at det er bedre at forebygge Faren end at vente, til den er indtraadt, og saa bagefter kurere den. I hvert Fald maa jeg ud fra det Standpunkt, som mit Parti i Almindelighed staar paa, ubetinget foretrække dette frem for at prøve, om der vilde opstaa en Fare; det kunde jo medføre mange andre Konsekvenser, som vi ønsker at undgaa ved at forebygge den, og derfor anbefaler vi det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Det blev i det andet høje Ting nævnt i denne Forbindelse, at der burde iværksættes en Undersøgelse af Mælkepriserne i Byerne, og det tror jeg kunde være nyttigt, skønt jeg har den Opfattelse, at man meget overvurderer, hvad der kunde vindes i direkte Besparelse, selv om Omdeling, Detailfordeling og Detailforhandling blev mere rationelt gennemført, end det er Tilfældet nu. Der stilles saa store Fordringer til Mælken, fra den forlader Stalden og til den naar Køkkenet, at skal alle disse Fordringer, Sundhedsfordringer, Behagelighedsfordringer, opfyldes, kan det ikke ske uden at koste Penge. Der kunde muligvis nok vindes noget, men jeg tror, man stiller for store Forventninger dertil.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) ønskede Sagen i Udvalg. Det vil naturligvis ske, hvis der stilles Forslag derom, men jeg har intet Ønske om, at denne Sag skal i Udvalg, idet det staar for mig, som om det Protokollat, det ærede Medlem omtalte, med Hensyn til det Spørgsmaal, han rejste i denne Forbindelse, er ganske klart. Protokollatet siger, at som Tilstanden er i Øjeblikket, bor Mejeristerne uden for Mejeriet, men hvor Forholdene er særlig vanskelige og det ikke er let at faa Kost i Byen paa Grund af Afstanden, eller fordi der ikke er Lejlighed dertil eller ingen har Lyst til at tage Folk i Kost, kan der mellem de to Parter optages en Forhandling om, at man indretter sig saaledes, at de bor paa Mejeriet og faar Kost og Logi der. Det vil ikke sige, at den ene Part i saadanne Tilfælde kan foreskrive den anden, hvordan det skal være, end mindre diktere det; det er fri Forhandling, der skal finde Sted mellem Parterne, hvor de finder ud af, paa hvad Maade det skal gøres, og begge har Indflydelse derpaa. Det er ikke mig muligt at læse dette Protokollat paa anden Maade, jeg tror heller ikke, det er muligt at læse det paa anden Maade, saa en Udvalgsforhandling vil forhaabentlig, hvis den kommer, kunne blive ganske kort.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

J. S. Foget: Naar den højtærede Statsminister, saaledes som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) allerede har understreget, beklagede, at Rigsdagen skulde vedtage dette Lovforslag, maa den højtærede Statsminister undskylde mig, at jeg ikke kan tage Ministeren helt alvorligt. Jeg tror ikke, der ligger nogen virkelig Bedrøvelse bagved. Men naar vi undersøger, hvilken Tilslutning Forslaget har faaet fra dem, hvis Ve og Vel det skulde angaa, ser vi, at Deltagelsen i Stemmeafgivningen kun har været ca. 60 pCt., og at af disse har kun 39,9 pCt. stemt for Forslaget. Jeg mindes fra den Tid, jeg sad i Folketinget, at Statsministeren en Dag — det drejede sig om Slagterikonflikten — benyttede en højst ejendommelig Beregningsmetode. Ministeren lagde nemlig Procenttallet for dem, der havde stemt for Forliget fra Arbejdernes Side, sammen med Procenttallet for dem, der havde stemt for Forliget fra Arbejdsgivernes Side, og kom til et Procenttal, der laa adskilligt over 100. Selv om man nu benytter samme Beregningsmetode her, saa faar vi kun 39,9 pCt. af Arbejdere, der har stemt for, og 23 pCt. af Arbejdsgivere, der har stemt for; vi kommer altsaa end ikke op paa 100 pCt., vi naar kun op paa et Procenttal af 63.

Men tilbage til selve Spørgsmaalet om, hvorvidt det foreliggende Forslag virkelig er Udtryk for et Ønske fra Undermejeristerens Side. Jeg mener, at de af mig allerede nævnte Procenttal tilstrækkeligt beviser, at det er det ikke. Og naar jeg ikke kan tage Ministerens Udtalelse alvorligt, saa er det, fordi jeg anser dette Lovforslag for at være et Led i omfattende Bestræbelser fra Socialdemokratiets Side for at gøre sig til Herre over Produktionslivets forskellige Grene. Man gør det derigennem, at man udbygger Fagorganisationerne. Man gør dem saa stærke, som det er muligt, og man gør dem til Redskaber for Socialdemokratiet. I Socialdemokratiets Ledelse sidder man i Virkeligheden herigennem med en Magt over hele Samfundslivet, som det er meget vanskeligt at imødegaa. Det er det, man ønsker at udbygge, og det er det, man har udbygget, ogsaa gennem Undermejeristerens Organisation.

Vi ved, at de Aftaler, der findes mellem Mejeriernes Arbejdsgiverforening og Undermejeristerens Fagorganisation, ikke er ret gamle — saa vidt jeg ved kun godt 1 Aar. Vi ser, at nu, da Mejeristerne anden Gang